

List moderátora FATYMu Vranov nad Dyjí ke svátku Svaté Rodiny 2013

(Možno přečíst při bohoslužbách v oblasti FATYMu v neděli 29.12.2013)

Bratři a sestry,
dnešní svátek Svaté Rodiny je nejen vánočním svátkem, ale také vzácnou příležitostí k modlitbě za bezpečí rodin a za vztahy mezi nejbližšími. V souvislosti s našimi rodinami připomínám známou skutečnost, že Bůh potřebuje muže a ženy, kteří naslouchají jeho hlasu a vykonají vše potřebné, aby se na zemi projevila Hospodinova spása. Vzorem jak vnímat Boží vedení nám dnes může být svatý Josef – hlava Svaté Rodiny. Jak musel být tento Boží muž vnitřně bdělý a plný snahy poslouchat Boží slovo, že byl připraven přijmout ve dne i v noci Boží pokyny a vyplnit je bez váhání! Naše ochota spolupracovat s Bohem a jeho milostí může i dnes i u nás přinášet hojné plody. Jen je třeba, abychom se dali jako svatý Josef k dispozici Pánu. Při pohledu na ideální Svatou rodinu z Nazareta nás může napadnout srovnání s realitou rodin dneška. Není sice vše úplně černé a věřím, že i v našich farnostech jsou ještě opravdu harmonické křesťanské rodiny, ale víc a víc se zdá, jako kdyby ubývalo těch rodin, které jsou normální a zdravé. Nejen, ale i v důsledku toho se stále častěji setkáváme s těmi, kteří ztrácejí naději a dokonce je mnoho těch, které už zcela omrzel život. Pro nás křesťany to nemá být důvod k lamentování nad těmito lidmi, kteří to mají svým způsobem i hodně těžké, ale máme to vidět jako výzvu. Je to jedno ze znamení doby – krize rodiny a mnoha dalších oblastí společnosti se má pro nás stát výzvou, abychom pomohli přinést řešení.

Někteří křesťané jsou z tohoto „nemocného“ světa jaksi nesví a spíše by čekali svět, který se blíží k dokonalosti anebo aspoň takový svět, na jaký bývali zvyklí v době svého mládí, kdy manželství muže a ženy a rodina měly oprávněně své nezpochybnitelné místo. Přiznejme, že realita je dnes zcela jiná, než by tyto hodnoty stanovené Božím řádem přestaly platit, ale mnozí si ke své škodě žijí jakoby je bylo možno ignorovat a jakkoli si upravovat... Přes tyto nedobré jevy se však bolavým moderním světem nemáme nechat zaskočit. Papež František k tomuto tématu před pár týdny řekl: „Boží přítomnost mezi lidmi se neuskutečnila v ideálním či idylickém světě... Bůh se rozhodl obývat naše dějiny takové jaké jsou, s veškerou tíží jejich omezení a jejich dramát“. Tedy nemáme čekat na ideálnější svět, ale už nyní máme do tohoto světa přinášet Krista, který do něho chce vstupovat skrze nás a který má řešení.

Čím víc rodin prochází krizí, tím víc je třeba hledat řešení právě u Krista. A Kristus **opravdu** řešení a východisko má – jen je třeba hledat u něj a s ním. A tak jak na to? Nabízím tři jednoduché kroky, které jsou k dispozici mezi mnoha dalšími možnými variantami.

1. Do našich rodin je třeba opět vrátit společnou modlitbu, díky které se znovu nalézají síla k odpouštění a předávání lásky i v těžších zkouškách – a především otcové rodin by měli být těmi, kteří tuto modlitbu znovu a znovu uvádějí do života.
2. Děti je třeba připravovat pro manželství – a to výchovou k námaze, k překonávání překážek a ke schopnosti trpět, obětovat se a odpouštět. Je důležité hledat cesty jak jim dát zahlédnout krásu a hodnotu manželství a probudit v nich vysoké ideály pro mateřství a otcovství a pak také pevnou vůli k jejich uskutečnění. Samozřejmě, že je dobře už brzy se s dětmi začít modlit za jejich budoucí manžele a rodiny.
3. Do společnosti, která již pochybuje o všem a i o tom, zda v dnešní době ještě mohou existovat dobrá manželství, je třeba vstoupit s pravdivými svědectvími, že je to možné. Všude kolem je totiž ukazováno, že to nejde a proto křesťané jsou světu dlužni právě toto svědectví, které by mnohým mohlo dodat naději a sílu.

Občas se setkávám s těmi, kteří jsou ochotni podstoupit všechno možné i nemožné, jen ne zkoušet naplno hledat řešení s Kristem – a často jsou to i lidé věřící. Jako kněz musím přiznat, že je mi jich velmi líto – vím totiž, že Kristus opravdu řešení má a dává je těm, kteří je hledají ve spolupráci s ním a v modlitbě. Tuto opakovanou zkušenost bych tak rád předal každému člověku, ale ne každý ji chce slyšet. Tím spíš chci ale povzbudit ty, kdo jsou v této chvíli „na příjmu“, aby se nebáli udělat další silné zkušenosti s Božími řešeními.

o. Marek